

РЕШЕНИЕ

№ 14077

гр. София, 07.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 16.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ингилизов

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4870** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на Дял III, Глава X, Раздел I от АПК.

Делото е образувано след препращане по компетентност на адм.дело № 497/2024 г. по описа на Административен съд [населено място]. Оспорват се от „Мегаинвест – Холд“ ЕООД предписанията по т. 3, т.4, т.5, т.6, т.7 и т. 8 предприети с Протокол от извършена проверка № ПР2408212/21.03.2024 г.

С Определение № 6569 от 28.05.2024 г. делото е разделено, като същото продължава по оспорване на даденото предписание по т.3 от Протокол от извършена проверка № ПР2408212/21.03.2024 г, с което е предписано на жалбоподателят в качеството му на работодател да изплаща на работниците отработеното възнаграждение по банков път само след тяхно писмено съгласие.

Жалбоподателят оспорва решението, като твърди, че са нарушени административнопроцесуалните правила и материалният закон. Сочи се, че в конкретния случай неправилно не е отчетено, че следва да се прилага разпоредбата на чл.270, ал.4 от КТ, която е специална по отношение на чл.270, ал.3 от КТ. Твърди се, че административния орган е следвало да установи към месец март броя на работниците и служителите в дружеството. Иска се отмяна на задължителното предписание. В съдебно заседание процесуалния представител на жалбоподателят излага аргументи за отмяна на даденото предписание и претендира разноси по делото.

Ответникът – Дирекция Инспекция по труда Б., се представлява се от юрисконсулт П., която в съдебно заседание излага аргументи за потвърждаване на оспореното

предписание, претендира разноски по делото, прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

След съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, и като извърши служебна проверка за законосъобразност по реда чл. 168, ал. 1, във връзка с чл. 146 от АПК, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу административен акт, подлежащ на съдебен контрол, и в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 118, ал. 1 от КСО.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

При издаване на оспорения индивидуален административен акт, административният орган е приел за установени следните факти :

На 23.02.2024 г. служители на Дирекция „Инспекция по труда“ Б. извършили проверка по спазването на трудовото законодателство на „Мегаинвест –Холд“ ЕООД, представлявано от Ц. Ц., като обектите на контрол били площадки за почивка на АМ „С.“ – Д. 1 и 2, Струмяни 1 и 2. На същата дата на работник на дружеството – Р. К. М.-Д. била връчена призовка , с която дружеството се канело на 28.02.2024 г. да представи в ДИТ Б. документи, включително платежна ведомост за периода от месец март 2023 г. до момента или други платежни документи удостоверяващи изплащане на трудово възнаграждение.

На 05.03.2024 г. дружеството представило идентификационна карта, подписана от управителя Ц.. В същата се сочело, че „Мегаинвест-Холд“ ЕООД има нает персонал 96 бр. работници.

На 20.03.2024 г. бил изготвен от служители на ДИТ Б. Констативен протокол № 24018736, в който било отразено че към момента на проверката дружеството има 98 бр. работници.

На 21.03.2024 г. бил издаден Протокол за извършена проверка № ПР2408212, в който било посочено, че от представени разплащателни ведомости на дружеството за периода от месец септември 2023 г. до месец февруари 2024 г. се установило, че работодателят е начислявал отработеното и дължимо на работниците трудово възнаграждение, но в платежните ведомости няма положени подписи от работниците, защото трудовите възнаграждения се изплащат по банков път. Било констатирано, че за лицата Д. В. К., Р. К. М.-Д., Н. К. И. и други не се съдържа в трудовото досие декларация за съгласие трудовото им възнаграждение да се изплаща по банков път. Това било прието за нарушение разпоредбата на чл.270, ал.3 от Кодекса на труда.

Предвид констатираното в констативния протокол било дадено предписание под т.3 в срок до 05.04.2024 г. „Мегаинвест-Холд“ ЕООД в качеството си на работодател да изплаща на работниците отработеното трудово възнаграждение по банков път само след тяхното писмено съгласие съгласно чл.270, ал.3 от Кодекса на труда.

Видно от обратна разписка на Български пощи ЕАД копие от този констативен протокол било връчено на представител на дружеството на 29.03.2024 г., а жалба срещу него – включително и по отношение на даденото в т.3 предписание била подадена на 12.04.2024 г.

При така установеното, настоящият състав на Административен съд – София град, прави следните правни изводи:

Оспореното решение е валидно и допустимо. Издадено е от компетентен орган, съгласно чл.404, ал.1, т.1 от Кодекса на труда, доколкото осъществилите проверката

лица са служители на ДИТ Б. и като такива се явяват оправомощени по закон да издават задължителни предписания.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният административен акт съответства на закона.

Видно от доказателствата по делото работодателят „Мегаинвест-Холд“ ЕООД е разполагал към месец март 2024 г. с общо 98 броя работници. Няма спор между страните, че отработеното и дължимо трудово възнаграждение на работниците е изплащано по банков път, както и че в предоставените платежни ведомости са липсвали подписи на работниците. Спорът между страните е дали работодателят е бил длъжен по силата на закона – разпоредбата на чл.270, ал.4 от КТ да изплаща по този начин трудовите възнаграждения или е следвало да стори това само след налични писмени декларации от работниците, в които да се декларира желание за изплащане на трудовото възнаграждение по банков път.

Настоящия съдебен състав счита, че разпоредбата на чл.270, ал.4 от КТ в случая е неприложима. Това е така, тъй като тази разпоредба изключва приложното поле на чл.270, ал.3 от КТ, но само с оглед броя на работниците. Същевременно разпоредбата на чл.270, ал.4 от КТ препраща относно броя на работниците, при който се следва изплащане на трудовото възнаграждение към чл.3, ал.1, т.3 от Закона за ограничаване плащанията в брой, а според нормата към която се препраща този брой е 100 или повече работници. В конкретния случай установения брой работници на дружеството е под 100, поради което следва да намери приложение разпоредбата на чл.270, ал.3 от КТ.

С оглед на наличните доказателства по делото няма как да се направи извод, че към момента на издаване на констативния протокол от 21.03.2024 г. посочените лица - Д. В. К., Р. К. М.-Д., Н. К. И. са били подписали декларации трудовото им възнаграждение да бъде изплащано по банков ред. По административната преписка са налице такива декларации, но с дата 01.04.2024 г., които са представени от работодателя като доказателство за изпълнение на даденото задължително предписание.

Не са споделими с оглед доказателствата по делото и възраженията на жалбоподателят, че контролните органи не са установили броя на работниците към месец март 2024 г.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че контролния орган при ДИТ Б. правилно е издал задължителни предписания за спазване изискванията на чл.270, ал.3 от Кодекса на труда.

Предвид изхода на спора, на ответната страна следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение. С оглед ниската правна сложност на делото и решаването му само в едно съдебно заседание, съдът приема, че следва да се определи минимален размер на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева и следва жалбоподателят да бъде осъден да заплати същото.

На основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Мегаинвест – Холд“ ЕООД срещу предписанието по т. 3 от Протокол от извършена проверка № ПР2408212/21.03.2024 г.

ОСЪЖДА „Мегаинвест – Холд“ ЕООД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“
Б. съдебно-деловодни разноси в размер на 100 /сто /лева.

Решението не е окончателно и подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок
пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ :